

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.11/2008/16. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2008. évi július hó 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2007. november hó 28. napján kihirdetett B.20/2007/24. számú ítéletét helybenhagyja.

A bíróság a szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 11.260.- /Tizenegyezer-kettőszázhatvan/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s:

A Zala Megyei Bíróság Zalaegerszegen, 2007. november hó 15.,28. napján tartott tárgyalások alapján hozott és 2007. november 28. napján kihirdetett B.20/2007/24. számú ítéletében a

2007. február 3. napjától előzetes fogvatartásban lévő vádlottat bűnösnek mondta ki különös visszaesőként elkövetett emberölés büntetében. Ezért 15 év fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, elrendelte a vádlott kényszergyógyítását.

Az előzetes fogvatartásban az elsőfokú ítélet kihirdetéséig eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. A Zala Megyei Bíróság B.6/2001.számú ügyéhez kapcsolódó feltételes szabadságot megszüntette, és a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből a vádlottat kizárta.

Rendelkezett a nyomozás során lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, azoknak a vádlott, a tanúk és a sértetti képviselő részére történő kiadásáról.

Kötelezte a vádlottat az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, védője a cselekmény minősítésének megváltoztatásáért és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A vádlott írásbeli beadványaiban saját vallomásaához igazodóan a helyszíni szemle megismétlését és új orvosszakértői vélemény beszerzését indítványozta.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF. 229/2007/3-I. számú átiratában a vádlott indítványához csatlakozva részbizonyítás elrendelése keretében a vádlott ismételt kihallgatását indítványozta.

A Győri Ítéltábla 2008. február 21. napján tartott tanácsülésen hozott Bf.11/2008/3. számú végzésében a vádlott ismételt kihallgatására, újabb helyszíni szemle megtartására, valamint igazságügyi orvosszakértői vélemény beszerzésére irányuló vádlotti indítványt elutasította.

A védő a másodfokú nyilvános ülésen a fellebbezést fenntartotta. Perbeszédében kifejtette, hogy az orvosszakértői vélemény megállapításai, az elkövetés eszköze, a közepes erőbehatás, a sértett testtájék alapján miért nem lehet a vádlott aktuális ölési szándékára következtetni. A vádlott a kezében tartott böllérkéssel testi sértés szándékával a szívtájék felett szúrta meg a sértettet úgy, hogy a kést ráhelyezte a szív feletti testtájéka és nyomást fejtett ki. A kés adottságaival nem számolt, rosszul mérte fel annak veszélyességét és a szúrás helyét. Indulati tudattartalma is hiányzott, bűnösségét a cselekmény átminősítésével halált okozó testi sértés büntetében indítványozta megállapítani.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a fellebbezési eljárás nyilvános ülésén az első fokú ítélet indokolásából eljárási szabálysértés miatt, az ítélet 6. oldalának második bekezdéséből **fk. tanú 5** tanú nyomozati vallomására tett utalást, továbbá a vallomásából idézett részletet, mely szerint „hallotta, hogy **sértett** azt mondta : megszúrt”, mellőzni indítványozta. A vádhatóság álláspontja szerint a nyomozás során a fiatalkorú tanút törvényes képviselőjének és gondozójának értesítését mellőzve hallgatták ki, ezt a vallomását a Be. 86.§-ának /3/ bekezdésében

foglalt rendelkezés megsértése miatt a bizonyítékként nem lehet figyelembe venni. Az első fokú bíróság viszont szabályszerűen járt el, ezért a tárgyaláson tett tanúvallomást a bizonyítékok köréből nem kell kirekeszteni. Egyebekben a bizonyítási eljárás lefolytatását, a tényállást, a bűncselekmény minősítését és a kiszabott büntetést törvényesnek tartotta, ezért a súlyosító körülmények kisebb kiegészítésével az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Kitért arra, hogy a vádlott orvul, garázda módon támadt a sértettre és oltotta ki az életét, ami további súlyosító körülmény. A nagy nyomatékú enyhítő körülmények, a vádlott beszámítási képességének közepes fokú korlátozottsága miatt kerülhetett sor az emberölésben különös visszaeső vádlott életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt helyett, a határozott idejű szabadságvesztés büntetés kiszabására. A büntetési tétel maximuma alatti, enyhébb büntetést nem tartotta indokoltnak.

A vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez, a helyszíni szemle lefolytatásának helytállóságát változatlanul vitatatta, a cselekmény lefolyását saját verziójának megfelelően az írásbeli beadványaiban írtak szerint indítványozta megállapítani.

Az ítélet ellen felmentésért, eltérő minősítés és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések alaptalanok, a fellebbviteli főügyészség indítványa alapos.

Az ítélet tábla a védelmi perorvoslat alapján az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében bírálta felül a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint. Ennek során megállapította, hogy a Zala Megyei Bíróság eljárási szabálysértés nélkül, a perrendi szabályok betartásával alapos és részletes bizonyítást folytatott le, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítve hozta meg döntését.

Ítéletében a bizonyítékokat értékelő tevékenységéről számot adott, indokolási kötelezettségét teljesítette, az ügy megítéléséhez szükséges részletességgel rögzítette, hogy milyen bizonyítékokat fogadott el a tényállás megállapításának alapjául. A bizonyíték mérlegelése során azonban a nyomozás során törvénysértően beszerzett bizonyítékot is figyelembe vett, amelyet mellőzni kell a bizonyítékok köréből. A Be. 86.§ /3/ bekezdésében előírja, hogy a 18. életévét még be nem töltött tanú kihallgatásánál a törvényes képviselője és gondozója jelen lehet. A rendőrhatalóság ezt a szabályt figyelmen kívül hagyva, **fk. tanú 5** tanúkenti megidézésekor elmulasztotta a törvényes képviselője értesítését. A Be. 67.§ /1/ bekezdésében foglaltak szerint azt, akinek a jelenlétét a törvény az eljárási cselekménynél lehetővé teszi, a hatóságnak értesíteni kell. A megyei bíróság a fiatakorú tanú megidézésekor szabályszerűen járt el, a tanú tárgyaláson tett vallomása ezért bizonyítékként értékelhető, de nem kerülhet sor az ítélet indokolásában a nyomozás során törvénysértően beszerzett vallomásából az idézet szerinti részlet kiemelésére. Mindez a tényállás megalapozottságát nem érintő szabálysértés, amit az ítélet tábla kiküszöbölt azzal, hogy a bizonyítékok köréből kirekesztette a tanú nyomozati vallomását. **Fk. tanú 5** tanú a tárgyaláson történt kihallgatásakor nem tudott nyilatkozni arra, mit mondott pontosan a sértett, ezért

nyomozati vallomása figyelmen kívül hagyásával az ítélet 6. oldalának második bekezdéséből az ítéletábra mellőzte annak a közlésének idézését, hogy a sértettől hallotta a „megszúrt” kijelentést.

Az elfogadott bizonyítékok értékelésekor az első fokú bíróság logikai hibát nem követett el, a megállapított tényállás összhangban áll a bizonyítékokkal. A tényállás teljes, ezért a felülbírálat során további tények tisztázása érdekében részbizonyítást nem kellett elrendelni.

Azokban a percekben, amikor a sértett a halálához vezető sérüléseket a teraszon elszenvedte, a helyszínen lévő tanúk a szúrás pillanatát nem látták. Nyilatkoztak viszont az előzményekre, a szúrást megelőző vádlotti mozdulatra, amely szerint a szóváltást követően az ittas vádlott a sértett háta mögé lépett, bal kezével átkarolta, a jobb kezében lévő kést a sértett mellkasához tartotta. Miután a sértettet elengedte, észlelték csak a tanúk a sértett vérzését. Arra nézve, hogy a vádlott milyen erővel, milyen sérüléseket okozva szúrt, azt a sértett hogyan szenvedte el, vádlott nyilvánvalóan valótlan tényeket tartalmazó vallomásán kívül bizonyítékként az objektív jellegű orvosszakértői vélemény, a helyszíni szemle adatai és egyéb bizonyítékok álltak rendelkezésre.

A logika szabályai szerint járt el az első fokú bíróság, amikor a történetekre nézve a vádlott vallomását nem fogadta el.

A vádlott felmentést célzó fellebbezése a tagadásban megnyilvánuló védekezése elfogadtatására irányult, amelynek alátámasztására arra hivatkozott, hogy tévesek az orvosszakértői vélemény és a helyszíni szemle adatai, valamint kifogásolta, hogy a bíróság a tanúk vallomását elfogadta, a sértett halálához vezető okfejtését pedig elvetette. A vádlott önellentmondásos, lényeges részeiben nyilvánvalóan valótlan vallomását, bizonyítékok nem támasztják alá, ezért a bizonyítékok mikénti értékelését támadó, felmentésére irányuló fellebbezése eredménytelen.

Az első fokú bíróság a tényállást megalapozottan, a Be. 351.§/2/ bekezdésében felsorolt hibáktól mentesen állapította meg, ezért a felülbírálat során változtatás nélkül irányadó volt.

A tényállás alapján a vádlott bűnösségére levont következtetés és cselekményének jogi minősítése, az idevonatkozó indokolással együtt mindenben helytálló.

Az ítéletábra nem értett egyet a védőnek azzal az érvelésével, hogy a vádlott szándéka testi sértés okozására irányult és aktuális tudata a halálos eredmény lehetőségét nem fogta át.

A sértett bal mellkasfelének vízszintes szúrása, a ruházaton keresztül elérte a tüdőt és az elszenvedett sérülések miatt a sértett halálát a szakszerű orvosi segítség sem hátráltatta volna el.

A szúrás veszélyes eszközzel, életfontosságú szervek közelében, irányítottan, közepes erővel, váratlanul érte a sértettet, akinek lehetősége sem volt arra, hogy a vádlott szorításából elmozdulva védekezzen. A vádlott tudatának ittassága és közepes fokú korlátozottsága mellett is át kellett fognia a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, annak megvalósulását nem kívánta, de belenyugodott abba.

A büntetést befolyásoló körülményeket a bíróság helyesen állapította meg és súlyuk szerint értékelte. A súlyosító körülmények annyi kiegészítést igényelnek, hogy a vádlott az emberölést garázda módon, a védekezés lehetőségét kizárva követte el. Osztotta az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészségnek azt az álláspontját, hogy az ismételt ölési cselekményt elkövető vádlott személyének társadalomra veszélyessége miatt, a büntetés céljai csak életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabásával lennének elérhetők. A határozott tartamú szabadságvesztés alkalmazására a vádlott javára értékelt enyhítő körülmények figyelembevételével került sor, a büntetési tételkeret felső határában kiszabott szabadságvesztés törvényes. A vádlott büntetésének enyhítését megalapozó, a büntetés kiszabásánál figyelembe nem vett további enyhítő körülményt az ítélőtábla nem tárt fel, ezért a büntetés további enyhítésének törvényes indoka nincs. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, a vádlott bűnösségének fokával és az értékelt bűnösségi körülményekkel arányban álló büntetés enyhítésre irányuló fellebbezés ezért nem volt eredményes.

A megyei bíróság ítéletének valamennyi rendelkezése törvényes és megalapozott, ezért az ítélőtábla a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az ítélőtábla a fellebbezési eljárásban kirendelt védő díjával és útiköltségével kapcsolatban felmerült bűnügyi költségről, amelynek megfizetése a vádlottat terheli.

Az ítélőtábla az első fokú ítélet kihirdetésének napjától a másodfokú ítélet hozatalának napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő továbbfolyó beszámításáról a Btk. 99. § /1/. bekezdése alapján rendelkezett.

G y ő r, 2008. július hó 1. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr.Miklós Mária sk.	Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

ZÁRADÉK:

A jelen ítélettel a Zala Megyei Bíróság 2007. november hó 28. napján kihirdetett B.20/2007/24. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r, 2008. július 1. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó